

Laten we dan tenminste trachten door het geschapene enig inzicht te verkrijgen in het onzichtbaar Wezen van God. En als de ziel er werkelijk in slaagt in de overige schepselen zijn Wezen te herkennen, dan moet zij Hem nog veel meer herkennen en nog veel dieper begrijpen in het schepsel dat geschapen is naar het beeld en de gelijkenis van de Schepper, namelijk in zichzelf.

Want van alle schepselen onder de zon staat er geen God zo nabij als de ziel van de mens, zodat de profeet terecht tot zichzelf kon zeggen: *“Gelukkig de man die zijn kracht in U vindt! Hij heeft opgangen gebaad in zijn hart”*.

En vlak daarna zegt hij: *“Steeds krachtiger gaan zij voort totdat zij God zien op de Sion”*. (Ps. 84, 8).

Daarom sporen wij u zonder ophouden aan, broeders, dat gij de wegen van het hart bewandelt en uw ziel steeds in uw handen hebt. Zo kunt gij horen wat God de Heer tot u zegt, *“want Hij spreekt woorden van vrede”*.

Tot wie spreekt Hij woorden van vrede? *“Tot zijn volk natuurlijk, en tot zijn heiligen”*.

Wie zijn, zijn volk en wie zijn, zijn heiligen? Zij toch die inkeren in hun hart.

Daarom volgt er ook: *“En tot hen die inkeren tot hun hart”* (Ps. 85,9).

*Uit de geschriften van de H. Bernardus
Toespraken over allerlei onderwerpen 9,2*

Heer God

*Laat mij ruimte vinden,
om te verademen,
stil te worden,
me helemaal te ontspannen
en zo mijn krachten te herstellen.*

Leer me tijd maken

*om af te dalen naar de diepere regionen
van mijn wezen
waar mijn echter gevoelens leven,
de kern van mezelf.*

Geef me de moed

*om mezelf te zien zoals ik ben
zonder ook maar één vraag
naar eerlijkheid en ontwijken.*

*Laat me in de stilte U ontmoeten,
mijn oorsprong en mijn bestemming;
doe me de wereld en de mensen zien,
met een nieuw hart en nieuwe ogen.*

Valeer Deschacht